

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 46/2014

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ: Μικροδιαφορών (εισήχθη με τακτική)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Αλεξανδρούπολης Ευαγγελία Κοντογεώργου που ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Αλεξανδρούπολης και το Γραμματέα Δημήτριο Μερκούρη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 11^η Φεβρουαρίου 2014, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΑ :

1, κατοίκος

Αττικής, ο οποίος παραστάθηκε στο δικαστήριο μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου του Ζωής Τρουλινού (ΔΣ Αθηνών), η οποία κατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ :

1, κατοίκος

επί της οδού αριθμός ο οποίος παραστάθηκε στο δικαστήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου το ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

Θ ενάγων με την από 04-09-2012 αγωγή του που απευθύνεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτήν.

Για τη συζήτηση της παραπάνω αγωγής ορίσθηκε δικάσιμος με την υπ' αριθ. 150/121-09-2012 πράξη η 23^η -04-2013 οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη σημερινή δημόσια συζήτηση της ως άνω υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν στο ακροατήριο.

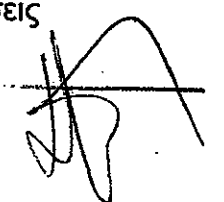
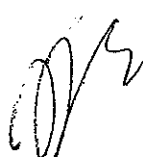
ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 466 παρ.1 του ΚΠολΔ, αν το αντικείμενο της διαφοράς υπάγεται στο ειρηνοδικείο και αφορά απαιτήσεις,

καθώς και δικαιώματα επάνω σε κινητά πράγματα ή τη νομή τους και η αξία του δεν είναι μεγαλύτερη από 5.000 ευρώ, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 42 παρ. 1 του Ν. 3994/2011 και η εφαρμογή του οποίου ξεκίνησε από τις 25-07-2011, εφαρμόζονται τα άρθρα 467 έως 472, δηλαδή οι ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές. Οι από το νόμο ως μικροδιαφορές χαρακτηριζόμενες δεν εκδικάζονται κατά τον ΚΠολΔ κατά ιδιαίτερη και αποκλειστική διαδικασία, αλλά κατά την τακτική ενώπιον του ειρηνοδικείου διαδικασία με εφαρμογή των στα άρθρα 467 έως 472 προβλεπόμενων ειδικών διατάξεων. Αν η υπόθεση εισαχθεί εσφαλμένα προς εκδίκαση με την τακτική διαδικασία, ενώ υπάγεται στις μικροδιαφορές, ερευνάται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο με τις διατάξεις περί μικροδιαφορών, εφόσον αυτό είναι αρμόδιο καθ' ύλην. (βλ. Βαθρακοκοίλη ΕρμΚΠολΔ υπό το άρθρο 466 σημ.6,7,8 σελ. 988 και ΕφΠατρ 157/2002, ΕιρΡοδ 1/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Κεραμέας, Η εκδίκαση των μικροδιαφορών κατά το ελληνικό δίκαιο Αρμ 1979,5, Απαλαγάκη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, 2^η έκδοση σελ. 817).

Κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 297, 298 και 914 ΑΚ για την ύπαρξη της αδικοπραξίας και την εξ αυτής υποχρέωση του δράστη ν' αποζημιώσει τον παθόντα, απαιτούνται οι εξής όροι: α) ύπαρξη ζημίας σε κάποιον, β) η ζημία αυτή να έχει προξενηθεί παρανόμως, γ) ο ζημιώσας να τελεί σε υπαιτιότητα, δ) η παράνομη συμπεριφορά του υπαιτίου να οφείλεται σε πράξη ή παράλειψή του και ε) να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της ζημιογόνου πράξεως και της ζημίας που επήλθε. Παράνομη είναι η πράξη και η εξ αυτής προκληθείσα ζημία, όταν με την ενέργεια ή παράλειψη του δράστη προσβάλλεται δικαίωμα του προσώπου, προστατευόμενο από το νόμο, όπως είναι και το δικαίωμα επί των περιουσιακών αγαθών. Εξάλλου, η παράνομη συμπεριφορά μπορεί να συνίσταται σε πράξη ή παράλειψη, δηλαδή εκ δόλου ή εξ αμελείας του δράστη, κατά την έννοια του άρθρου 330 ΑΚ. Αιτιώδης δε συνάφεια μεταξύ της πράξεως ή παραλείψεως και της προκληθείσας ζημίας υφίσταται όταν η πράξη αυτή, (ή η παράλειψη), κατά τον χρόνο και υπό τους όρους που έλαβε χώρα, ήταν ικανή κατά την ανθρώπινη λογική και τη συνήθη πορεία των πραγμάτων να επιφέρει την προσγενομένη ζημία (ΕΑ 3467/1989 ΝοΒ 37. 1246). Τέλος, η υποχρέωση προς αποζημίωση από αδικοπραξία υφίσταται και στην περίπτωση, κατά την οποία, ο παρά το νόμο ζημιώσας άλλον υπόκειται σε ποινικές κυρώσεις

για την, παρ' αυτού τελεσθείσα ζημιογόνο πράξη ή παράλειψη, υπό την προϋπόθεση ότι η, κατ' αυτόν τον τρόπο, παραβιασθείσα διάταξη έχει τεθεί για την προστασία όχι μόνο του γενικού, αλλά και του ατομικού συμφέροντος, όπως είναι η αξιόποινη πράξη της απάτης, (άρθρ. 386 ΠΚ). Και τούτο γιατί, αφενός παραβιάζεται το άρθρο αυτό, αφετέρου προσβάλλεται το, επί της περιουσίας, δικαίωμα του βλαβέντος, (ΚΑΥΚΑΣ Ενοχικόν Δίκαιον στο άρθρο 914 §5). Ειδικότερα, για τη θεμελίωση της εννοίας της απάτης, κατά το άρθρο 914 ΑΚ, δεν απαιτούνται ψευδή γεγονότα αναγόμενα στο παρόν ή στο παρελθόν (όπως απαιτείται για τη θεμελίωση του αντιστοίχου ποινικού αδικήματος), αλλά αρκούν και ψευδείς απατηλές υποσχέσεις, αναγόμενες στο μέλλον, με τις οποίες προξενείται ζημία σε τρίτους (ΑΠ 1587/1990 ΕΛΛΔνη 33. 124, ΕφΘεσ 117/1992 Αρμ. 46. 1004).

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 386 παρ. 1 ΠΚ «όποιος με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων τιμωρείται...». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της απάτης προσαπαιτείται η επέλευση βλάβης στην περιουσία τρίτου προσώπου με σκοπό την πρόσκτηση παρανόμου ωφελείας στον αυτουργό ή τρίτο με δόλια παραπλάνηση που επιτυγχάνεται με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή με την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών. Η παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών και η απόκρυψη αληθινών συνιστούν η καθεμία περίπτωση θετικής απατηλής συμπεριφοράς, ενώ η παρασιώπηση συνιστά περίπτωση απάτης που τελείται με παράλειψη, αφού προϋποθέτει υποχρέωση του δράστη σε ανακοίνωση όσων φέρεται ότι αποσιώπησε, η οποία πηγάζει από τον νόμο, την σύμβαση ή από προηγηθείσα ενέργειά του. Εξάλλου, ως περιουσιακή βλάβη θεωρείται και οποιαδήποτε μείωση του συνόλου της αξίας της περιουσίας ή χειροτερεύσεώς της και δεν αναιρείται από το γεγονός ότι ο βλαπτόμενος έχει αξίωση προς ανόρθωση της βλάβης την οποία έχει υποστεί, εφ' όσον η επιδίωξη της ικανοποίησεώς του απαιτεί δικαστικούς αγώνες, οι οποίοι ενέχουν μορφή περιουσιακής βλάβης (ΑΠ 489/1995 Π.Χρ. ΜΕ'. 787, ΑΠ

863/1995 - Συμβούλιο - Π.Χρ. ΜΕ'. 1411). Ειδικότερα σε σύμβαση πώλησης, η ενέργεια του πωλητή να αποκρύψει τις πραγματικές ιδιότητες του πωλούμενου πράγματος, πέρα από τις αξιώσεις που απορρέουν από τη συμβατική σχέση, συνιστά επιπλέον και αδικοπραξία (ΕΑ 3467/1989 ΝοΒ 37. 1246, ΜΠρΠειρ 1110/1978 ΕΝΔ 1979. 361), εάν πρόκειται για υπαίτια συμπεριφορά που αντίκειται στο γενικό καθήκον «του μή ζημιούν άλλον υπαιτίως» και συνεπάγεται, εκτός από υποχρέωση προς αποζημίωση του αντιδίκου (άρθρα 914 και 919 ΑΚ), και υποχρέωση προς χρηματική ικανοποίηση, υπό την προϋπόθεση ότι ο αντίδικος υπέστη ηθική βλάβη από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εξαπατήσαντος (άρθρο 932 ΑΚ).

Με την κρινομένη αγωγή του, ο ενάγων εκθέτει ότι ο εναγόμενος ανήρτησε στο διαδίκτυο αγγελία πώλησης ενός αυτοκινήτου ιδιοκτησίας του, μάρκας Audi A3, όπως αυτό αναλυτικά περιγράφεται στο αγωγικό δικογράφο ως προς τα τεχνικά χαρακτηριστικά του με τιμή πώλησης τα 10.700 ευρώ. Ότι ο εναγόμενος, τόσο μέσω της διαδικτυακής αγγελίας όσο και μέσω του εγγονού του, όταν ο ενάγων πήγε να δει από κοντά το αυτοκίνητο, ισχυρίστηκε ψευδώς ότι το αυτοκίνητο κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 2007 και ήταν «πρώτο χέρι», δηλαδή ότι ο εναγόμενος ήταν ο πρώτος ιδιοκτήτης του. Ότι οι δηλώσεις αυτές του εναγομένου, ήταν καθ' ολοκληρίαν ψευδείς, αφού ήταν σε γνώση του ότι αυτός (ο εναγόμενος) δεν ήταν ο πρώτος ιδιοκτήτης αυτού, ότι το αυτοκίνητο ήταν έτους κυκλοφορίας 2004 και ότι ο εναγόμενος το είχε αγοράσει από προηγούμενο ιδιοκτήτη, γεγονός το οποίο διαπίστωσε αργότερα ο ενάγων ελέγχοντας το βιβλίο ελέγχου και τεχνικής συντήρησης του οχήματος και ερχόμενος σε επικοινωνία με την εταιρία ΚΟΣΜΟCΑR, αντιπρόσωπο της εταιρίας Audi στην Ελλάδα. Εκθέτει, εν συνεχεία, ο ενάγων ότι παραπεισθείς, κατ' ακολουθίαν των ψευδών αυτών ισχυρισμών, ότι δηλαδή το προς πώληση αυτοκίνητο είχε αυτά τα τεχνικά χαρακτηριστικά, προέβη στο τέλος του 2011 σε αγορά αυτού καταβάλλοντας τίμημα 10.000 ευρώ. Ότι με τον τρόπο αυτό ο εναγόμενος επέτυχε το σκοπό, στον οποίο εξ αρχής, με τις κατ' ιδίαν πράξεις του, απέβλεψε, δηλαδή στο να αποκομίσει ο ίδιος παράνομο περιουσιακό όφελος σε βάρος του, η δε αντίστοιχη ζημία του ανέρχεται στο ποσόν των 3.500 ευρώ αφού το αυτοκίνητο, με τα τεχνικά χαρακτηριστικά που τελικά διαθέτει, έχει αξία 6.500 ευρώ. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί ο ενάγων να

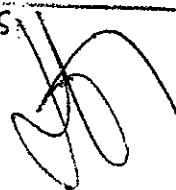
υποχρεωθεί ο εναγόμενος, ως εκ της σε βάρος του αδικοπραξίας, τελεσθείσης δια της, ως άνω, αξιοποίησης πράξεως της απάτης, να αποκαταστήσει, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, την κατά τα άνω, ύψους 3.500 ευρώ, ζημία του και επί πλέον να του καταβάλει ποσό 1.000 ευρώ, για χρηματική του ικανοποίηση, λόγω της εκ του αδικήματος ηθικής του βλάβης. Ζητά, επίσης, να ορισθεί έντοκο το επιδικασθησόμενο σ' αυτόν ποσόν από της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την εξόφληση, και να καταδικασθεί ο τελευταίος στα δικαστικά του έξοδα.

Η αγωγή με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρ. 14 παρ.1^α, 22 ΚΠολΔ) απαραδέκτως όμως κατά την τακτική διαδικασία, αφού πρόκειται για διαφορά, που δικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 466 έως 472 του ΚΠολΔ, λόγω του αιτήματος της αγωγής (4.500 ευρώ), ωστόσο το Δικαστήριο δεν θα προβεί στην απόρριψη της αγωγής για το λόγο αυτό, αλλά θα διατάξει αυτεπαγγέλτως την εκδίκασή της με την προσήκουσα ειδική διαδικασία των άρθρων 466 επ. του ΚΠολΔ στην αυτή δικάσιμο και τούτο χάριν της οικονομίας της δίκης, λαμβανομένου υπόψη ότι το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα για την εκδίκαση. Περαιτέρω η αγωγή είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 914, 932, 297, 298, 299, 346 του ΑΚ, σε συνδυασμό προς 386 παρ. 1 ΠΚ, 176 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, διότι κατά το άρθρο 512 ΚΠολΔ, οι αποφάσεις των Ειρηνοδικείων σε διαφορές που εκδικάζονται κατά τις ειδικές διατάξεις των άρθρων 466 έως 472 είναι ανέκκλητες, ενώ από τις παρ. 1 και 2 περ. α του άρθρου 904 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να γίνει εκτός των λοιπών περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό και βάση τελεσίδικου αποφάσεως ελληνικού δικαστηρίου. Κατά δε το άρθρο 321 ΚΠολΔ, ως τελεσίδικη απόφαση νοείται εκείνη που δεν μπορεί να προσβληθεί με έφεση και ανακοπή ερημοδικίας. Στην περίπτωση δε των κατ' αντιμωλία εκδοθεισών αποφάσεων επί μικροδιαφορών, πρόκειται για εκ γενετής τελεσίδικες αποφάσεις, αφού δεν υπόκεινται σε κανένα τακτικό ένδικο μέσο, είναι άμεσα εκτελεστές και δεν χρειάζεται να κηρυχθούν προσωρινά εκτελεστές, ακόμη και εάν συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις. Πρέπει επομένως, κατά το

μέρος που κρίθηκε νόμιμη να ερευνηθεί περαιτέρω στην ουσία της. Πρέπει συνεπώς, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, αφού έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα ποσοστά υπέρ τρίτων (Διπλότυπο Είσπραξης Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, σειρά Η' α/α 7564/18-07-2014) και η νόμιμη προείσπραξη δικηγορικής αμοιβής.

Ο εναγόμενος, με σχετική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του κατά τη συζήτηση που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και αναπτύσσεται στις έγγραφες προτάσεις του, συνομολογεί την καταρτισθείσα πώληση του αυτοκινήτου και την καταβολή προς αυτόν από τον εναγόμενο του τιμήματος των 10.000 ευρώ, πλην όμως αρνείται αιτιολογημένα (άρθρο 261α ΚΠολΔ) ότι εξαπάτησε τον ενάγοντα αγοραστή, καθώς ο ίδιος ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι το προς πώληση αυτοκίνητο ήταν έτους κυκλοφορίας 2007 και ότι ο ίδιος ήταν ο πρώτος ιδιοκτήτης του.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που εξετάστηκαν στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση και περιέχονται στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημόσια συνεδρίασης, οι οποίες καταθέσεις εκτιμώνται (άρθρο 340 ΚΠολΔ) καθ' εαυτές και σε συνδυασμό μεταξύ τους και προς τις υπόλοιπες αποδείξεις, κατά το λόγο γνώσης και το βαθμό της αξιοπιστίας του κάθε μάρτυρα, από όλα ανεξαιρέτως τα δημόσια και ιδιωτικά έγγραφα που με επίκληση προσκομίζουν οι διάδικοι, είτε προς άμεση απόδειξη, είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρο 395 ΚΠολΔ), ορισμένα από τα οποία μνημονεύονται ειδικώς κατωτέρω, χωρίς ωστόσο να παραλειφθεί κάποιο κατά την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς, αποδεικνύονται κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Το Δεκέμβριο του έτους 2011 ο ενάγων έκανε έρευνα προκειμένου να αγοράσει ένα μεταχειρισμένο ΙΧ αυτοκίνητο. Βρήκε στο διαδίκτυο την υπ' αριθ. 1990890 αγγελία για ένα αυτοκίνητο με αριθμό κυκλοφορίας ΝΗΜ 3227 μάρκας Audi A3, το οποίο σύμφωνα με τα στοιχεία της αγγελίας ήταν χρονολογίας 2007 και η τιμή του ήταν 10.700 ευρώ και συζητήσιμη. Κατόπιν τηλεφωνικής συνεννόησης, ο ενάγων επισκέφθηκε τον εναγόμενο στο τόπο κατοικίας του στον Έβρο, συνοδευόμενος και από ένα φίλο του μηχανικό. Ο εγγονός του εναγόμενου με τον οποίο επικοινωνήσαν δια ζώσης, τους έδειξε το προς πώληση αυτοκίνητο και τους

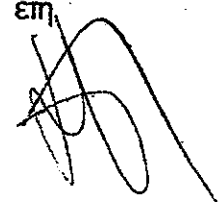

διαβεβαίωσε ότι το εν λόγω αυτοκίνητο ήταν από πρώτο χέρι και ότι ήταν μοντέλο του 2007. Γνώριζε όμως ο ενάγων ότι οι ως ανωτέρω ιδιότητες έλειπαν, προέβη δε με τη συνέργεια του εγγονού του, στην αντίστοιχη παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών για να αποφευχθεί η ματαίωση συνάψεως της οικείας συμβάσεως πωλήσεως. Ο δε ενάγων, αγνοώντας ότι οι ιδιότητες αυτές έλειπαν, παρασύρθηκε στη σύναψη της σύμβασης πώλησης. Εν τέλει δυνάμει εγκύρου σύμβασης πώλησης (ΕφΘεσ 1409/1993 Αρμ. 48. 972), που καταρτίσθηκε μεταξύ των διαδίκων στο Τυχερό Έβρου στα τέλη Δεκεμβρίου του 2011, ο εναγόμενος πώλησε στον ενάγοντα το ως άνω αυτοκίνητο. Ως τίμημα συμφωνήθηκε το ποσό των 10.000 ευρώ, το οποίο ο ενάγων εξόφλησε ολοσχερώς, ως συνομολογείται. Για την ολοκλήρωση δε των απαιτούμενων διαδικασιών για τη μεταβίβαση του αυτοκινήτου, ο εναγόμενος υπέγραψε την από 05-03-2012 υπεύθυνη δήλωση με την οποία δήλωσε ότι το αυτοκίνητο που πώλησε στον ενάγοντα στην Αλεξανδρούπολη στις 28-12-2011 είναι «μάρκας Audi τύπου A3, 1600 κυβικών, 110 ίππων, με 69.000 χλμ, χρονολογίας 1/2007, με αριθμό κυκλοφορίας ΝΗΜ 3227 έναντι του ποσού των 10.000 ευρώ, το οποίο καταβλήθηκε σε μετρητά». Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι όταν ο ενάγων αποφάσισε να κάνει τεχνικό έλεγχο στο όχημα, διαπίστωσε ότι στο βιβλίο τεχνικών εργασιών κάποιες ημερομηνίες είχαν σβηστεί με μαύρο μαρκαδόρο καθώς επίσης και κάποια στοιχεία ημερομηνιών και χιλιομέτρων είχαν αλλοιωθεί. Κατόπιν επικοινωνία του με την εταιρία KOSMOCAR, αντιπρόσωπο της εταιρίας Audi στην Ελλάδα, διαπιστώθηκε ότι το συγκεκριμένο αυτοκίνητο είχε ως πρώτο έτος κυκλοφορίας το 2004 ανήκε δε προγενέστερα στην Christin Wenner (βλ. την από 15-05-2012 βεβαίωση της ως άνω εταιρίας).

Από τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος προέβη σε παράσταση ψευδών γεγονότων τόσο ο ίδιος προσωπικά, όσο και με τη συνέργεια του εγγονού του, ισχυριζόμενος προς τον ενάγοντα ότι το προς πώληση αυτοκίνητο είχε ιδιότητες τις οποίες στην πραγματικότητα στερούνταν και ειδικότερα ότι είχε πρωτοκυκλοφορήσει το 2007 και ότι ήταν μεταχειρισμένο «από πρώτο χέρι», ενώ στην πραγματικότητα το αυτοκίνητο ήταν μοντέλο του 2004 και πριν από τον εναγόμενο πωλητή, ανήκε σε άλλη ιδιοκτήτρια. Τα ανωτέρω ο εναγόμενος υποστήριζε και με δημόσια

δήλωση, απευθυνόμενη σε αόριστο αριθμό ανθρώπων και ειδικότερα σε σχετική αγγελία στο διαδίκτυο, όπου και τη διάβασε ο ενάγων και ήρθε σε επαφή μαζί του. Ωστόσο γνώριζε ότι αυτά ήσαν ψευδή, προέβη δε στην αντίστοιχη παράσταση αυτών ως αληθινών, προκειμένου να πείσει τον ενάγοντα να αγοράσει το αυτοκίνητο. Πράγματι ο ενάγων, αγνοώντας ότι οι ανωτέρω ιδιότητα έλειπαν, παρασύρθηκε από την παραπάνω αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγομένου και κατάρτισε τη σύμβαση πώλησης αυτού. Έπομένως ο εναγόμενος ενήργησε με δόλια προαίρεση, κατευθυνόμενη σε ίδιον όφελος επί ζημία του ενάγοντος. Περαιτέρω, η ύπαρξη και μόνο του σχετικού βιβλίου ελέγχου και επισκευών μέσα στο αυτοκίνητο κατά τον χρόνο της παράδοσης του στον ενάγοντα, δεν αποδεικνύει ότι ο ενάγων αγοραστής έλαβε γνώση κατά εκείνη τη στιγμή της παράδοσης του αυτοκινήτου ότι τούτο ήταν μοντέλο 2004 και ότι υπήρξε και άλλος προγενέστερος του πωλητή ιδιοκτήτης αυτού. Για το γεγονός ότι ο ενάγων ήθελε να αγοράσει αυτοκίνητο Audi μοντέλο 2007 από «πρώτο χέρι», όπως έλαβε γνώση των εν λόγω ιδιοτήτων από την διαδικτυακή αγγελία που ανήρτησε ο ενάγων και όπως τις ιδιότητες αυτές του επιβεβαίωσε και ο εγγονός του εναγομένου κατά τη συνάντησή τους για να του δείξει το αυτοκίνητο, με σαφήνεια και κατηγορηματικότητα κατέθεσε ο μάρτυρας του ενάγοντα, ο οποίος έχει ίδια αντίληψη για όσα κατέθεσε, αφού ήταν παρών κατά τη συναλλαγή, η δε μαρτυρία του ενισχύεται και επιβεβαιώνεται και από τα λοιπά αποδεικτικά μέσα. Ο δε ισχυρισμός του εναγομένου ότι το αυτοκίνητο εισήχθη από τη Γερμανία στην Ελλάδα και ότι για το λόγο αυτό ταξινομείται όχι με βάση το έτος της πραγματικής πρώτης κυκλοφορίας του, αλλά με βάση το έτος εισαγωγής του στην Ελλάδα, και αληθής υποτιθέμενος, δεν αναιρεί το γεγονός ότι ο εναγόμενος παρέλειψε να άρει την υφιστάμενη στον αγοραστή πλάνη περί του έτους πραγματικής κυκλοφορίας του αυτοκινήτου.

Περαιτέρω αποδεικνύεται ότι ο ενάγων κατέβαλε ως τίμημα πώλησης για το αυτοκίνητο Audi A3, το ποσό των 10.000 ευρώ, καθώς ο εναγόμενος του παρέστησε ψευδώς ότι επρόκειτο για μοντέλο του 2007, ενώ ήταν στην πραγματικότητα μοντέλο του 2004. Η αξία του ίδιου αυτοκινήτου, μοντέλου του 2004, ανερχόταν κατά μέσο όρο στο ποσό των 7.000 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενες αγγελίες από τον ενάγοντα, καθώς και αντίστοιχες αναρτημένες στο διαδίκτυο), καθώς κατά το χρόνο εκείνο είχε συμπληρώσει 8 έτη.

κυκλοφορίας, γεγονός που, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, αλλά και τις συναλλακτικές συνήθειες του οικείου τομέα δραστηριότητας (εμπορίας αυτοκινήτων), επιδρά κατάλυτικά στην εμπορική του αξία, καθώς η τεχνολογία του κατέστη παρωχημένη από τις νέες εκδόσεις αντιστοίχων μοντέλων της ίδιας εταιρίας, ενώ η πολυετής χρήση του συνεπάγεται φθορές. Συνεπώς, από την αδικοπρακτική αυτή συμπεριφορά του εναγομένου, προκλήθηκε θετική ζημία στον ενάγοντα ποσού 3.000 ευρώ, όση δηλαδή και η απόκλιση μεταξύ του τιμήματος που καταβλήθηκε, λόγω πλάνης ως προς τις ιδιότητες του αυτοκινήτου και της αγοραίας αξίας που θα είχε το αυτοκίνητο αυτό με την έλλειψη της συνομολογηθείσας ιδιότητας. Αναφορικά με το κονδύλιο της χρηματικής ικανοποίησης που αιτείται ο ενάγων για την ηθική βλάβη που υπέστη από την αδικοπρακτική συμπεριφορά του εναγόμενου, κατά τη διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, κατά την κρίση του δικαστηρίου θα πρέπει να επιδικασθεί το εύλογο ποσό των 150 ευρώ, λαμβανομένης υπόψη της έκτασης της βλάβης, τις συνθήκες τέλεσης της αδικοπραξίας και της βαρύτητας του πταίσματος του εναγομένου.

Συνακόλουθα, η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλλει στον ενάγοντα νομιμοτόκως από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής (άρθρο 346 ΑΚ) το ποσό των 3.150 ευρώ [3.000 ευρώ για θετική ζημία + 150 ευρώ για αποζημίωση ηθικής βλάβης]. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντα, πρέπει να επιδικασθούν σε βάρος του εναγόμενου, λόγω της ήττας του (άρθρα 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ και κατόπιν σχετικού αιτήματος, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των εναγομένων κατά τις ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές (άρθρα 466-472 ΚΠολΔ).

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ο,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα άλλα την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των τριών χιλιάδων εκατόν πενήντα (3.150) ευρώ με το γόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και έως την ολοσχερή εξόφλησή του.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντα, τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων πενήντα (450) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του στην Αλεξανδρούπολη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, την 22^η Ιουλίου 2014, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

